

per trencar el silenci, cal tenir quelcom amb que millorar-lo

Un relat de: [Fiona](#)

Amor;

T'escric aquesta carta perquè ja no puc més. No puc viure ni un instant més en aquest món, sense alliberar aquest sentiment que m'ofega cada dia amb més força.

Porto dies mentint, ocultant la veritat i intentant creure'm jo mateixa que el que sento per tu no és res més que AMISTAT.

No puc viure amb les meves pròpies mentides, enganyant-me a mi mateixa, NO PUC.

M'agradaria mirar-te als ulls, agafar-te les mans i dir-te, que el que sento per tu, és AMOR, amor de debò.

Dir-te que m'agrades, que vull tornar a compartir amb tu tot allò que abans em feia feliç: les postes de sol, les nits de passió, els dies de platja...I sobretot la complicitat que ens unia, les mirades tendres que ens estalviaven paraules...

Se que l'amor no es demana, simplement es dóna.

també se que no tens clar el que sents, però jo se que m'estimes.

No et retreure res, només vull dir-te que, amor, NO TINGUIS POR.